

ת"פ 42876/02/18 - מדינת ישראל נגד חסאן חסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42876-02-18 מדינת ישראל נ' חסן

בפני
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חסאן חסן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד פארס מוסטפא

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר, נסיעה ללא רישיון נהיגה בתוקף, ללא ביטוח וללא רישיון רכב, בשל כך שביום 18.2.18 בשעות הצהריים הגיע למחסום חיזמה כשהוא נוהג ברכב, מבלי שהיה לו רישיון נהיגה לרכב שבו נהג, ללא שהיה לרכב רישיון בתוקף וללא ביטוח ואף לא היה לנאשם היתר לשהות בישראל. הנאשם התבקש על ידי חיילת שעמדה במחסום להציג תעודה מזהה. הוא הציג רישיון נהיגה על שם חסן חסן, שהוא אחיו. החיילת חשדה בנאשם ופנתה למפקדה. בהמשך האירוע הודה הנאשם כי הוא תושב שטחים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שלושה לשמונה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, להפעיל עונש מאסר מותנה שתלוי ועומד לחובתו, בחופף לעונש שיגזר עליו, להפעיל עונש פסילה מותנה שתלוי ועומד לחובתו וכן לגזור עליו מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת העובדה כי עונש מאסר מותנה שהיה תלוי נגד הנאשם בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון, לא מנע ממנו מלשוב ולבצע את אותה עבירה.

4. ב"כ הנאשם טען כי עונש המאסר המותנה אינו בר הפעלה במקרה דנן, תיאר את נסיבותיו המשפחתיות של

הנאשם, שכל אחיו, חוץ ממנו ומאחות נוספת קיבלו היתר שהייה בישראל מכח איחוד משפחות. כן תואר כי לאורך השנים גם הנאשם קיבל היתר לשהות בישראל, אך לאחר שבגר וההיתר לא חודש, הוא נאלץ לחיות במנותק ממשפחתו. ב"כ הנאשם הדגיש את חרטתו של הנאשם על ביצוע העבירות, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה למספר ימי מאסר בודדים וביקש להסתפק בתקופה שבה ישב הנאשם במעצר, וככל שלא תתקבל עמדתו בנוגע להפעלת העונשים המותנים- ביקש להאריך את תקופת התנאי. מטעם הנאשם הוגשו פרוטוקול הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ורשימת היתרי הכניסה לישראל שניתנו לנאשם בעבר.

5. אמו של הנאשם העידה כעדת אופי ותיארה כי הנאשם הוא בנה היחיד שאין לו היתר כניסה לישראל וכי הוא הגיע לבקר אותה בשל מחלתה.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מתגורר לבד בשטחי הרשות הפלסטינית, והוא ואחותו ביקשו לבקר את משפחתם.

דין והכרעה

7. כלל העבירות שביצע הנאשם בוצעו יחד, הן שלובות זו בזו ועל כן יש לראות במעשיו של הנאשם אירוע אחד.
8. עבירת הכניסה לישראל שלא כדין פוגעת בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסתם של מי שעשויים לסכן את ביטחון המדינה או את תושביה. עבירת ההפרעה לשוטר פוגעת בשלטון החוק, ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע תפקידם ללא הפרעה, ובשל כך פוגעת בעקיפין גם בביטחון הציבור.
9. במקרה דנן לא הובאו ראיות לסתור את טענת הנאשם, לפיה נכנס לישראל כדי לבקר את משפחתו. אישורי הכניסה לישראל שקיבל הנאשם באופן כמעט רצוף מראשית שנת 2012 ועד סוף שנת 2016 תומכים בטענת ההגנה, לפיה כניסתו של הנאשם לישראל לא יצרה סיכון בטחוני קונקרטי. עם זאת, כשהחזיק הנאשם בהיתר כניסה, כניסתו לישראל הייתה מבוקרת, ומובן שלא היה במתן היתרים קודמים כדי להצדיק כניסה לישראל ללא היתר וללא בקרה.
10. הנאשם אמנם ביצע עבירות פליליות נוספות לבד מהכניסה לישראל, ובהן הפרעה לשוטר בדרך של הצגת רישיון נהיגה של אדם אחר ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח וללא רישיון רכב, ואולם עבירות אלה שלובות בתוך מעשה הכניסה עצמו ונועדו לאפשר אותו. חומרתה של עבירת ההפרעה לשוטר רבה, שכן הנאשם ניסה להסתיר את דבר ביצוע העבירה ולהתחמק בדרך של הצגת מסמך זיהוי של אחר.
11. משהתעורר החשד בדבר זהות הנאשם, הוא נבדק, זהותו האמיתית התבררה, הוא נעצר ובכך נמנעה כניסתו לישראל שלא כדין. לפיכך, מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים ביחס לעבירת הכניסה שלא כדין והעבירות הנלוות לה, מועטה.

12. עבירות התעבורה שביצע הנאשם, ובפרט הנהיגה ללא רישיון נהיגה, יוצרות סיכון למשתמשי הדרך. הנאשם נהג ברכב בשעת צהריים שבה הכבישים בדרך כלל עמוסים, הסיע עמו נוסעת נוספת ובכך סיכן את עצמו, את הנוסעת ואת יתר משתמשי הדרך שנהגו ונסעו לצדו. לא נטען כי הנאשם הוכשר בדרך כלשהי לנהיגה ועל כן מידת הסיכון שיצר גבוהה. עם זאת, למרבה המזל, איש לא נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

13. לנוכח האמור לעיל ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת בפסיקה בגין מעשים דומים (ראו למשל רע"פ 9038/15 סרחאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 19.1.16); רע"פ 1751/04 עזאם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.2.04); עפ"ג (מרכז) 63872-11-17 רביע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.2.18); עפ"ג (מרכז) 3098-03-08 אבו סלים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 30.6.08)) מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל ממאסר קצר בפועל ומגיע עד לשבעה חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

14. הנאשם בן 26. אשקול לזכותו העדרן של הרשעות פליליות קודמות והודאתו במיוחס לו בשלב מוקדם יחסית של ההליך הפלילי, שיש בה גם חיסכון בזמן שיפוטי וגם קבלת אחריות על המעשים.

15. עוד אשקול לקולא את נסיבותיו המשפחתיות המורכבות של הנאשם, שהביאו לכך שהוא הופרד מבני משפחתו המתגוררים בישראל ומזה כשנתיים נאלץ לגור יחד עם אחותו, בגפם, מחוץ לישראל.

16. ברישום התעבורתי של הנאשם שלוש הרשעות קודמות, האחת משנת 2015, בגין נסיעה ללא חגורה, השנייה משנת 2016 בגין נסיעה ללא רישיון רכב אשר פקע, והשלישית משנת 2017 בגין נהיגה ללא רישיון. בגין הרשעות האחרונה נידון הנאשם בגזר דין שניתן ביום 27.4.17, בין היתר, לפסילה על תנאי, שאין עליה מחלוקת, ולמאסר על תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מיום גזר הדין על עבירות לפי סעיף 67 או 10(א) לפקודת התעבורה.

17. בית משפט השלום לתעבורה ניסח את המאסר המותנה כך:

"אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף".

18. לטענת ההגנה, עונש המאסר המותנה אינו בר הפעלה שכן הנאשם לא הורשע כעת בעבירה המפעילה את התנאי כפי שנוסח על ידי בית משפט השלום לתעבורה. על פי הנטען, ישנם שלושה סוגים של נהיגה ללא רישיון: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון כשמעולם לא הוצא רישיון, ונהיגה ללא רישיון כשהרישיון פקע ולא חודש. נטען כי במקרה דנן בית המשפט קבע כי התנאי מתייחס רק לחלופות של נהיגה בזמן פסילה ושל רישיון נהיגה שתוקפו פקע ולא חודש ולא לאפשרות שלפיה הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. פרשנות זו מתבססת על לשון הסיפא של הוראת התנאי "נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף" (ההדגשות הוספו).

19. לא ניתן לקבל את פרשנותו של הסנגור לגזר הדין שבו נקבע המאסר המותנה. ראשית, בית המשפט קבע מפורשות כי התנאי חל על עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, והנאשם הורשע כעת בעבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; שנית, גזר הדין של בית המשפט לתעבורה ניתן לאחר הרשעת הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון אשר מעולם לא הוצא, ואין כל יסוד להנחה שבית המשפט התכוון לסייג את התנאי כך שלא יחול דווקא על העבירה שבה הורשע הנאשם. הביטוי העדר רישיון נהיגה בתוקף כולל בתוכו גם אי קבלת רישיון מעולם; שלישית, אף אם הייתה ראייה לכך שבית משפט השלום לתעבורה התכוון לקבוע תנאי שיחול רק על שתיים מתוך שלוש החלופות האפשריות לנהיגה ללא רישיון, הרי שיסודות העבירה של נהיגה ללא רישיון כאשר תוקפו של הרישיון פקע מתקיימים גם כאשר מתבצעת עבירה של נהיגה ללא רישיון כאשר זה לא הוצא מעולם, וממילא במקרה כזה יחול התנאי (ראו ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל** (פ"ד ל"ד (3) 808).

20. משאלה הם פני הדברים, יש להפעיל את המאסר המותנה. אשר לאופן הפעלת התנאי, אשקול את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה כעשרה חודשים לאחר הטלת המאסר המותנה, כי הוא נעדר עבר פלילי וכי עברו התעבורתי אינו מכביד, אך מנגד את העובדה כי העונשים שהוטלו עליו וחרב המאסר המותנה לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות, עובדה המחייבת שקילת שיקולי הרתעה אישית. בנסיבות אלה יש מקום לחפיפה מסוימת בין העונש המותנה שיופעל לבין העונש שייגזר על הנאשם, אך לא חפיפה מלאה, על מנת שהפעלת העונש המותנה תהיה בעלת משמעות מוחשית.

21. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 18.2.18 ועד ליום 22.2.18.

ב. עונש המאסר המותנה בן חודשיים שנגזר על הנאשם ביום 27.4.17 בתת"ע 10804-08-16 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים יופעל כך שחודש אחד מתוכו ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר על הנאשם וחודש אחד במצטבר לו.

בסך הכל ירצה הנאשם 105 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שישה חודשים. מנין ימי הפסילה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

ה. עונש הפסילה על תנאי בן שישה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 27.4.17 בתת"ע 10804-08-16 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים יופעל במצטבר לעונש הפסילה שנגזר על הנאשם בתיק הנוכחי.

ו. שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

22. בשים לב למכלול העונשים שנגזרו על הנאשם, לא מצאתי לגזור עליו גם קנס.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.